Lieta Nr. 11370078415

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2016.gada 29.martā

Aizkraukles rajona tiesa

tiesnese **J.Bebriša,**

piedaloties prokurorei **S.Hščanovičai,**

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā pēc **Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.**

Aprakstošā daļa

/pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Laika posmā no 2015.gada 23.oktobra līdz 2015.gada 22.novembrim, proti, 23.oktobrī no plkst.19.44 līdz plkst.19.55, 24.oktobrī no plkst.20.07 līdz 20.37, 26.oktobrī no plkst.20.22 līdz 21.38, 10.novembrī no plkst.19.27 līdz plkst.19.40, 11.novembrī no plkst.19.52 līdz 20.00, 12.novembrī plkst.20.42, 13.novembrī no plkst.19,05 līdz 19.11 un 22.novembrī no plkst.17.38 līdz 17.41, no plkst.18.05 līdz plkst.18,08 un no plkst.18.35 līdz plkst.18.40, /pers. B/ malkas zādzības nolūkā, līdzi ņemot iepirkuma maisiņu, kur salikt nozagto malku, ieradās SIA /Nosaukums A/ ražošanas teritorijā /adrese/, kur no kastēm ar kamīnmalku, katrā zādzības reizē, slepeni nozaga vismaz 5.5 dekalitri kamīnmalkas EUR 77,00 kopvērtībā (viena dekalitra vērtība EUR 1,40).

Kopumā laika posmā no 2015.gada 23.oktobra līdz 2015.gada 22.novembrim /pers. B/ slepeni nozaga 55 dekalitrus kamīnmalkas EUR 77,00 kopvērtībā (viena dekalitra vērtība EUR 1.40) nodarot mantisko kaitējumu par šo summu SIA /Nosaukums A/. Nozagto kamīnmalku /pers. B/ aiznesa uz savu dzīvesvietu /adrese/, kur to izlietoja krāsns kurināšanai.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzina pilnībā un izteica lūgumu lietu skatīt bez pierādījumu pārbaudes.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokuroru, apsūdzēto, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas izmeklēšanā izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā izdarīja zādzību nelielā apmērā. Tiesa atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Apsūdzētais /pers. B/ agrāk nav sodīts (*lietas 30.lapa)*, nestrādā, apgādībā personas neatrodas.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu atzīts par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47., 48.pantu atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem, vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.pantam soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods, kaut vai īslaicīga brīvības atņemšana apsūdzētajam nav piemērojams, jo šāds sods būtu pārāk bargs un neadekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam.

Savukārt sods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams, jo atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, izvērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesa uzskata, ka šis sods ir neatbilstošs, jo apsūdzētajam nav tik lieli ienākumi, lielāki ienākumi nav paredzami arī nākotnē, līdz ar to spriedums var tikt neizpildīts.

Izvērtējusi spriedumā iepriekš norādītos apstākļus, apsūdzētā attieksmi, proti, ka viņš nožēlo izdarīto, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā radīto nelielo kaitējumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais piespiedu darbs, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespiedu darbs zināmā mērā ierobežos apsūdzētā brīvību, kā arī piespiedu darbs-darbs bez atlīdzības kompensēs sabiedrībai nodarītos zaudējumus. Piemērojot piespiedu darbu, tiks sasniegti krimināsoda piemērošanas mērķi-aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgos par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu,

piespriežot izpildīt bezatlīdzības darbu; resocializēt sodītās personas un panākt likumpārkāpēju labošanos, t.i., atturēšanos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē; ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā. Šāds sods būs daudz audzinošāks nekā citi soda veidi, taisnīgs un taisnīgumu atjaunojošs.

Cietusī SIA /Nosaukums A/ pieteikusi mantisko kaitējumu 71,40 EUR apmērā, ko apsūdzētais atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22. pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas procesuālās iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Minētās tiesību normas izpratnē cietusī pieteikusi mantisko zaudējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1779. pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Izvērtējot no cietušās pieteikto kaitējumu 71,40 EUR apmērā, tiesa secina, ka pieteiktais mantiskā kaitējuma apmērs ir pamatots un pierādīts, tas sastāda nozagtās malkas vērtību. Tā kā apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā cietušajai radies kaitējums ir pierādīta ar lietā esošiem rakstveida pierādījumiem, par radītā kaitējuma apmēru lietā strīda nav, labprātīgi tas segts nav, tad radītais kaitējums par labu cietušajai piedzenams no apsūdzētā ar šo spriedumu.

Lietā procesuālo izdevumu nav.

Galīgā rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu. Lietiskais pierādījums CD disks ar videofailiem glabājams pie krimināllietas.

Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241. pantu apsūdzētajam nav piemērojams, jo tiesa nekonstatēja tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.,511., 512., 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Drošības līdzekli līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā **/pers. B/** neizraudzīt.

Piedzīt no **/pers. B/** par labu SIA /Nosaukums A/ mantisko kaitējumu 71,40 EUR (septiņdesmit vienu *euro,* 40 centus).

Lietisko pierādījumu CD disku ar videofailiem glabāt pie krimināllietas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības 2016.gada 30.martā, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 30.martā.

Tiesnese J. Bebriša